

ΚΩΔΙΚΟΣ 111131



ΚΩΔΙΚΟΣ 1131

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τριμηνιαία έκδοσις τῆς ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος
Ἰαλ. Ὑψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 2610 276.731

Πρὸς προβληματισμόν

Σήμερα μᾶς χτειάζεται ὁ Σωτὴρ Χριστός;

"Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ" (Λουκ. Β11) εἶπεν ὁ Ἄγγελος εἰς τοὺς ἀπλούς ποιμένας τῆς Βηθλεέμ. Δισεκατομμύρια ψυχές ἐλάτρευσαν τὸν νεογέννητον Νήπιον τῆς Βηθλεέμ καὶ ἑκατομμύρια τὸ λατρεύουν καὶ σήμερα λέγει ἡ ἱστορία.

Ὅμως πάντοτε ὑπῆρξαν ἀρνηταὶ καὶ πολέμιοι τοῦ Νηπίου καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια λόγω τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν κάποιοι θέτουν τὸ ἐρώτημα. Σήμερα, εἰς τὸν εἰκοστό πρῶτο αἰῶνα χρειάζονται τοιοῦτου εἶδους σωτῆρες; Πέρασε ἡ ἐποχὴ ποῦ ἄνθρωποι ἔπεφον ἐν τοῖς βασιλεῖς, Πτολεμαῖον καὶ Ἰούλιον Καίσαρα ὡς "σωτῆρας καὶ Θεούς;"

Σήμερα ἡ παιδεία καὶ οἱ ἐπιστῆμες καλλιεργοῦν τὰ πρόσωπα, σώζουν ζωές μέτῃν πρόοδον τῆς ἱατρικῆς, τρέφουν καλλίτερα ὅλους τοὺς λαούς. Ἐχουν μικρύνει οἱ ἀποστάσεις, ἐπικοινωνοῦν τόσο ἐύκολα,



ΕΤΟΣ 37ον • ΠΑΤΡΑΙ • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020 • ΑΡΙΘ. 192

πραγματικά πολλά διά τήν ἐποχήν ἐκείνην ἤτο ἀδιανόητα καί δέν διστάζουν νά ἰσχυρισθοῦν ὅτι σέ λίγα χρόνια θά ἐγκαταστήσουν τόν παράδεισον ἐπὶ τῆς γῆς καί αὐθαδειάζοντας ἐρωτοῦν. Τί μᾶς χρειάζεται σήμερα ὁ Σωτὴρ Χριστός; Ἀπό τί θά μᾶς σώσει; Ἀφοῦ εἴμαστε καλὰ καί σιγά σιγά ὅλα προοδεύουν καί γίνονται καλλίτερα. Δώστε μας λίγο χρόνο καί ὅλα θά γίνουν τέλεια, διά τῆς παιδείας καί τῆς ἐπιστήμης!

Ὅμως ἂς ὑποθέσωμε ὅτι ὅλα εἶναι ρόδινα ὅπως τὰ παρουσιάζουν. Ἄς ὑποθέσωμε ὅτι ἔχουν κατανικηθῇ ὅλες οἱ ἀσθένειες, πρᾶγμα τό ὅποιον διαψεύδει κατηγορηματικά ὁ κορωνοϊός, πού σήμερα κατατρομάζει ὅλον τόν πλανήτη μας, ὅτι ἐξεφανήσθη ἡ φτώχεια, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐγιναν ἐπιστήμονες καί διώξαμε ὅλα τὰ κακὰ πού βασανίζουν τήν ἀνθρωπότητα, πρᾶγμα ἀδύνατον λέγει ἡ λογική.

Ὅμως ἓνα φοβερό κακό δέν εἶναι δυνατόν νά ἰσχυρισθοῦν ὅτι τόξαφάνισαν ἢ θά τό ἐξαφανίσουν εἰς τό μέλλον.

Αὐτό εἶναι ἡ παντοειδής κακία. Δηλαδή, ὅπως τό ὀνομάζει ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ ἁμαρτία.

Ἡ κακία εἶναι ἓνα ἀναμφισβήτητον γεγονός, διότι δέν ἔχομε ἀνάγκη νά ἐρωτήσωμε κάποιον ἄλλον, διά νά διαπιστώσωμε τήν ὑπαρξίν της. Τήν ἔχομε μέσα μας ἅπαντες, σέ μικρότερο ἢ μεγαλύτερο βαθμό, εἴτε ὑπό ἔλεγχον εἴτε ἀνεξέλεγκτη.

Ἡ ἱστορία λέγει ὅτι ἡ μόρφωσις καί γενικῶς ἡ παιδεία εἶναι δυνατόν νά ἀλλάξῃ τήν μορφήν τῆς κακίας - ἁμαρτίας, ὅχι ὁμως καί τήν οὐσίαν της.

Ἡ κακία εἰς τήν οὐσίαν της, ὅταν δέν χειροτερεύῃ μένει ἡ ἴδια, ὅσονδήποτε καί ἂν ἡ μορφή της ἀλλάξῃ, μέ τήν κοσμικήν παιδείαν. Γιά παράδειγμα: Ὁ βάρβαρος σκότωνε καί σκοτώνει τό θῦμα του μέ τό ρόπαλο ἢ τό ξίφος. Ὁ πεπαιδευμένος

ἱατρός Ναζί, ἔβραζε διά νά ἀποστειρώσῃ τάχα τήν σύριγγα μπροστά στό θῦμα του, μέ τήν ὁποία τοῦ ἔκανε τήν ἔνεσιν μέ θανατηφόρο φάρμακο.

Ἐπειτα πιά κοσμική παιδεία μπορεῖ νά ἀπαλλάξῃ τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἰδιοτέλεια καί τοῦ κακῶς νοουμένου, πάσης φύσεως ὕλικου συμφέροντος; Πράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι τόσο βαθιά ριζωμένα εἰς τόν κάθε ἄνθρωπον, ὥστε διά νά ξεριζωθοῦν, δέν φθάνει μόνον ἡ παιδεία.

Χρειάζεται ἡ "ἄνωθεν σοφία" (Ἰακ. Γ19). Διά νά ξεριζώσωμε τήν κακίαν ἢ ἔστω νά τήν περιορίσωμε, χρειάζεται πλήρης ἐσωτερική ἀναγέννησις καί ἐν συνεχείᾳ διαρκῆς καί ἐντονος ἠθικός ἀγῶνας.

Ενας ὑπῆρξεν χωρίς κακία, ἰδιοτέλεια καί γενικῶς χωρίς ἁμαρτία. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτός δύναται νά "σώσῃ τόν λαόν αὐτοῦ", (Ματθ. Α21). Ἐπεμβαίνει καί βοηθᾷ ὅσους δέν ἀντιδροῦν ἀρνητικά καί ζητοῦν τήν βοήθειάν Του, χωρίς νά παραβιάζῃ τήν ἐλευθερίαν των.

Ἄλλως δέν ὑπάρχει ἐγγύησις ὅτι θά ἔχωμεν πρόοδον εἰς τήν καταπολέμησιν τῆς ἰδιοτελείας, ἀλλά ἀντιθέτως ὑπάρχει σοβαρός κίνδυνος νά πέσωμε στά δίχτυα τῆς ὑπό χειροτέραν μορφήν, μέ ἐργαλεῖα τὰ διάφορα φιλοσοφικά καί πολιτοοικονομικά συστήματα καί νά καταντήσωμε δοῦλοι τῶν ψεύτικων θεῶν, τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης, τοῦ ἀνεμέλου Διονύσου καί τοῦ κερδῶου Ἑρμῆ, οἱ ὁποῖοι καταδυναστεύουν τόν ἄνθρωπον, μέ τόν χειρότερο τρόπο καί τόν κατεβάζουν εἰς τήν τάξιν τῶν ζώων.

Ἐνῶ ἡ ἐλευθέρα ἐπιλογή τῆς δουλείας τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ ὑψίστη μορφή τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας, διαπιστώνει ἡ ἀνθρωπίνη ἐμπειρία.

Ἀκόμη ἂς ὑποθέσωμε ὅτι ἡ ἐπιστήμη καταφέρνει νά καταστήσῃ τήν ἐπίγειον ζωὴν μας ἀπολύτως εὐτυχισμένην, πρᾶγμα ἀδύνατον λέγει ἡ λογική καί ἡ ἱστορία.

Ἡ εὐτυχία ὅμως αὐτή, ὅσο καί ἐάν παραταθῇ ἔχει ἡμερομηνία λήξεως. Πρᾶγμα τό ὅποιον δηλητηριάζει καί τόν πιό πετυχημένον καί ὑγιή καί εὐτυχισμένον ἄνθρωπον.

Μόνο ὁ ἐν σπηλαίῳ τεχθεὶς Σωτήρ, μᾶς δίδει ἀπάντησιν εἰς τὰ ζητήματα, περί τῶν ὁποίων οὐδεμία ἐπιστημονική γνῶσις εἶναι δυνατή, ἀκριβῶς διότι εὐρίσκονται πέραν τῆς ἀνθρωπίνης ἐμπειρίας καί εἰς τήν οὐσία τῶν εἶναι "μετά τὰ φυσικά". Ἡ μεταφυσική τῶν ὑφ' ἡ τὰ καθιστᾶ ἀπρόσιτα εἰς τήν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, διότι ἡ ἐπιστημονική ἔρευνα ἐκτείνεται μόνον ἐπὶ θεμάτων τῆς ὕλης καί τῆς πανθρωπίνης ἐμπειρίας καί δύναται νά γίνουν ἀντιληπτὰ ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης λογικῆς.

Εἰς τὰ ὑπέρλογα καί τὰ μεταφυσικά, ἓνας καί μόνος τρόπος προσεγγίσεως τῶν ὑπάρχει ἢ ἡ φιλοσοφική θεώρησις ἢ ἡ ὑπερφυσική ἀποκάλυψις. Συνδυασμὸς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καί ὑπερφυσικῆς ἀποκαλύψεως ἀποτελεῖ ἀπάτην καί τήν ἀπάτην αὐτὴν ἐπιχειροῦν πολλοί, εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ τῶν. Προσπαθοῦν νά ἐξαπατήσουν τόν πολὺν κόσμον, ὑποσχόμενοι, ὅτι διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως θά τοῦ λύσουν ὅλα τοῦ τὰ μεταφυσικά ζητήματα, πρᾶγμα τό ὅποιον εἶναι γνωστόν ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι εἶναι ἀδύνατον. Διότι τί δύναται διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου νά εὑρεθῇ ἐν σχέσει πρὸς τήν ἀρχὴν τοῦ Σύμπαντος; Τί δύναται τις μέ τήν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν νά ἀνακαλύψῃ περί τῆς ὑπάρξεως καί τῆς φύσεως τοῦ Θεοῦ; Ἀκόμη καί περί τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τί δύναται νά εἴπῃ ὁ ἐπιστήμων, χρησιμοποιῶν ἀποκλειστικῶς καί μόνον τὰ μέσα, τὰ ὅποια θέτει εἰς τήν διάθεσίν του ἢ ἐπιστήμη του; Τό πολύ - πολύ ὁ ἐπιστήμων, μέ τὰ ὄργανά του καί τήν ἐπιστημονικὴν μέθοδόν τῆς ἐρεῦνης του,

προκειμένου περί τοῦ ἀνθρώπου δύναται νά εἴπῃ ὅτι εἰς τό σῶμα του εὐρίσκει ἢ δέν εὐρίσκει τοῦτό ἢ ἐκεῖνο. Νά ἀποφανθῇ ὅμως ὁ ἐπιστήμων, ὡς ἐπιστήμων, περί τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί νά δώσῃ ἀπαντήσεις, αἱ ὅποιαι θά ἱκανοποιῶν τὰς βαθύτερας ἐφέσεις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον.

Ἀκόμη καί ὡς πρὸς τὰς γενικώτερας ἠθικὰς ἀρχάς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὁ ἀνθρώπος θά πρέπῃ νά ρυθμίσῃ τήν ζωὴν του, ὁ ἐπιστήμων, ὡς τοιοῦτος καί μόνον, δέν δύναται νά εἴπῃ οὔτε λέξιν. Τὰ ἐπιστημονικά ὄργανά του καί αἱ ἐπιστημονικαὶ του μέθοδοι εἶναι καί ἐν προκειμένῳ ἀπολύτως ἀκατάλληλοι. Καί αἱ βασικαὶ αὐταὶ ἀρχαὶ μόνον ἀνωθεν εἶναι δυνατόν νά δοθοῦν. Αὐτάς, μαζί μέ τὰς ἄλλας αἰωνίας Ἀληθείας, ἔφερεν εἰς τόν κόσμον ὁ Σωτήρ, μέ τήν περί αὐτῶν Ἀποκάλυψιν καί τήν αἰωνίαν σωτηρίαν καί ζωὴν. Καί αὐτά δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποκατασταθοῦν ἀπὸ τίποτε. Μένουν καί θά παραμένουν ἀναντικατάστατα.

Ὁ ἀνθρώπος χωρὶς αὐτά, δέν εἶναι δυνατόν νά ὀνομάζεται πραγματικός ἀνθρώπος. Εἶναι δυνατόν νά γίνῃ ρομπότ, εἶναι, ἂν θέλετε, δυνατόν νά γίνῃ ὑπεράνθρωπος ἢ μᾶλλον ὑπάνθρωπος, ἀλλὰ ἀνθρώπος χωρὶς τόν Σωτῆρα του δέν εἶναι δυνατόν νά γίνῃ ποτέ.

Ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ ἔχομε ἱερόν καθῆκον ἀλλὰ καί ἀνάγκη νά συμμετέχωμε εἰς τήν ἀγγελικὴν χορωδίαν καί νά ψέλνωμε μέ ὅλην τήν καρδίαν μας τό "δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία" (Λουκ. Β14) διότι ἀπὸ ἀγάπῃ ἀνιδιοτελεῖ "Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν καί οἱ σκότοι καί σκιὰ εὐρωμεν τήν ἀλήθειαν καί γάρ ἐκ τῆς παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος" (Ἐξαποστειλάριον τῶν Χριστουγέννων).

Γιατί δέν είμεθα χαρούμενοι;

Πρός άποφυγήν πάσης παρεξηγήσεως πρέπει νά διευκρινήσωμε ότι, άλλο πράγμα είναι ή χαρά και άλλο πράγμα, πολύ διαφορετικό, είναι ή διασκέδασις, ή ψυχαγωγία και ή ήδονή.

Η χαρά είναι συναίσθημα σταθερό και μόνιμον αγαθόν και προσιτό εις όλους, ενώ ή διασκέδασις, ψυχαγωγία και πάσης φύσεως ήδονή, είναι αισθήματα προσωρινά και φευγαλέα και διατηρούνται όσο υπάρχουν τά ανάλογα έρεθίσματα και δέν είναι δυνατόν νά διατηρούνται συνεχώς και πάντοτε και εις όλους τούς ανθρώπους. Όταν πάσουν τά έρεθίσματα, παύουν και αυτά.

Ενώ ή χαρά, όταν υπάρχει, δέν φεύγει από την καρδιά του ανθρώπου από καμία αντικειμενική και έξωτερική αντιξοότητα.

- Οί πίο πολλοί νομίζουν ότι δέν είναι χαρούμενοι, διότι δέν έχουν όσα πρέπει χρήματα, δέν έχουν καλή υγεία, δέν τούς αποδίδεται τό δίκαιον σέ πολλές περιπτώσεις και γενικώς δέν τούς κατανοούν οί άνθρωποι του περιγύρου των.

- Δέν μπορεί ν' άρνηθῃ κάποιος, ότι ό κόσμος σήμερα δέν έμεινε όπως έδημιουργήθη "Άγγελικά πλασμένος" και είναι ύπαρκτές οί διάφορες σωματικές ασθένειες και σέ μεγαλύτερο βαθμό είναι ύπαρκτές οί πνευματικές ασθένειες, πού σπέρνουν παντού την κακία και την άδικία και βάζουν σέ πειρασμό κάθε ψυχή.

- Η πραγματική αίτία πού αφαιρεί την χαρά από κάθε άνθρωπο, είναι ό πληγωμένος έγωϊσμός του.

Νομίζουν ότι τότε θά είναι χαρούμενοι, όταν όλοι οί άνθρωποι του περιγύρου του είναι έτοιμοι και πρόθυμοι νά ικανοποιούν κάθε επιθυμία του, όπως πίστευε και διακήρυττε ό Νίτσε.

- Η ιστορία όμως λέγει ότι δέν υπήρξαν χαρούμενοι κάποιοι άνθρωποι, πού για μία στιγμή τουλάχιστον, είχαν πετύχει νά έχουν εκατομμύρια ανθρώπους υπό την έξουσία τους, μέ ό,τι αυτό συνεπάγετο.

Η χαρά είναι ευθέως ανάλογος μέ την θυσιαστική αγάπη και την προσφορά εις τόν συνάνθρωπον και τό κοινωνικόν σύνολον όλης της οικουμένης

- "Μακάριον έστί τό διδόναι μάλλον ή λαμβάνειν" (Πραξ. Κ35) είπεν ό Κύριος Ιησοῦς Χριστός.

- "Έχει λεχθῇ και είναι επιβεβαιωμένο από την καθημερινή πραγματικότητα ότι "ή αγάπη πού προσφέρεται επιστρέφει σ' εκείνον πού την προσφέρει πολλαπλάσιως" και του δίδει μεγάλη και αναφαίρετη χαρά.

- Η θυσιαστική αγάπη, πού φέρνει την χαρά, είναι φυσικόν νά εκδηλώνεται πρώτα πρὸς τούς οικείους και πρὸς τούς οικείους της πίστεως.

- Όμως οί μεγάλες καρδιές εκδηλώνουν θυσιαστική αγάπη πρὸς κάθε "ξένο", μέ τόν όποιον έταυτίσθη ό Κύριος, εις την παραβολή της μελλούσης κρίσεως. "Ξένος ήμην..." (Ματθ. ΚΕ)

- Η χαρά είναι συνδεδεμένη, μάλλον ταυτίζεται μέ την εκπλήρωσιν του καθήκοντος, εις την καθημερινή

ζωήν.

- Ένα παλαιό ωραιότατο γνωμικό λέγει: "Έπεσα καί κοιμήθηκα κι ώνειρεύτηκα πώς ή ζωή ήταν χαρά.

Έξύπνησα καί νά, ή ζωή ήταν καθήκον.

Έκαμα μέ άφοσίωσιν τό καθήκον μου καί νά, ή ζωή ήταν πράγματι χαρά".

- Έάν όλοι οί άπανταχοῦ τής γῆς άνθρωποι έκαναν εἰς τήν καθημερινήν ζωήν των τό καθήκον τους "έφ' ὃ έτάχθησαν" εἰς ὅλην τήν γῆν θά ήκούετο, ὅχι "ή συμφωνία τής χαράς" τοῦ Μπετόβεν, ἀλλά ή συμφωνία τής χαράς τῶν Ἀγγέλων. Ἡ γῆ θά ήτο Παράδεισος!

- Θέλεις χαρά; Ἐπιτέλεσε μέ ακρίβεια τό καθημερινό καθήκον σου, ὅποιο καί έάν εἶναι αὐτό. Μέσα στό σπίτι σου, στήν έργασία σου καί εἰς ὅποια διακονία σοῦ έχει άνατεθῇ. Οἱ πιό μικρές καί οἱ πιό μεγάλες διακονίες, εἶναι έξίσου άπολύτως άναγκαῖες καί μεγάλες ένώπιον Θεοῦ διά τήν εύρρυθμον λειτουργίαν τής παγκοσμίου κοινότητος.

- Θέλεις χαρά; Πρόσφερε.

Πρόσφερε άγάπη έκεῖ πού υπάρχει μῖσος. Πρόσφερε έλπίδα, έκεῖ πού υπάρχει άπελπισία. Προσπάθησε νά παρηγορήσης, έκεῖ πού υπάρχει πόνος. Πρόσφερε συγγνώμη έκεῖ πού κυριαρχεῖ ή εκδίκησις. Ἀγωνίσου διά τήν ένότητα, έκεῖ πού τά πάντα συντρίβονται άπό τήν διχόνοια. Έκεῖ πού βασιλεύει ή ταραχή, έπεδίωξε τήν εἰρήνην.

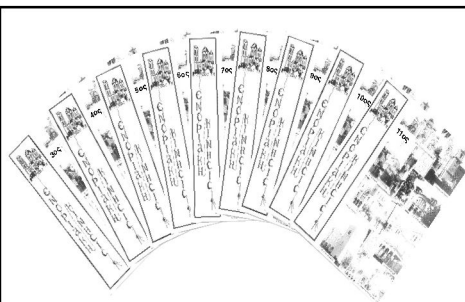
- Ἡ χαρά εἶναι "καρπός τοῦ Πνεύματος" (Γαλ. Ε22) τοῦ Ἀγίου, πού άπολαμβάνουν οἱ ένάρετοι καί πραγματικά συνειδητοῖ χριστιανοί,

πάντα μέσα εἰς τήν "Μίαν Ἀγίαν Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Εκκλησίαν" μας, χωρίς νά περιφρονοῦν τίς γήινες νόμιμες άπολαύσεις, έχοντας ὑπ' ὄψιν των πάντα τό τοῦ Σοφοκλέους, "πάντα τῷ Θεῷ δεύτερα".

- Ἡ χαρά εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ, διά τήν ὁποίαν παρεκάλεσεν ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός τόν Πατέρα του, εἰς τήν Ἀρχιερατικήν Του προσευχήν, εἰς τόν τόπον τής Γεσθημανῆς λέγοντας. "Πάτερ Ἄγιε τήρησον αὐτούς" (Ἰωαν. ΙΖ11) "ἵνα έχωσι τήν χαράν τήν έμήν πεπληρωμένην έν αὐτοῖς" (Ἰωαν. ΙΖ13).

- Τέλος ή άναφαίρετος καί "πεπληρωμένη" χαρά, προέρχεται άπό τήν "θέαν τοῦ άναστημένου Χριστοῦ", ὅπως τήν έννοεῖ ή Ιερά Παράδοσις τής Ὁρθοδόξου Εκκλησία μας.

"Πάλιν ὀψομαι ὑμᾶς καί χαρήσεται ὑμῶν ή καρδιά καί τήν χαράν ὑμῶν οὐδεῖς αἶρει άφ' ὑμῶν" (Ἰωαν. ΙΣΤ22).



Ὁ κάθε τόμος τής "Ε.Κ.". Τιμᾶται 3 εἰρώ.

Ἀποστέλεται μέ άντικαταβολή άντί 4 εἰρώ.

Ἀποστέλονται οἱ 14 τελευταῖοι τόμοι μέ άντικαταβολή 30 εἰρώ, χωρίς ἄλλην έπιβάρυνσιν.

Ἐκυκλοφόρησε καί ὁ τόμος τοῦ 2020.

ΕΥΧΟΜΕΘΑ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ καί ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ εις όλες τις φιλόχριστες ψυχές που μᾶς διαβάζουν καί πιο θερμά ευχαριστούμε όσες μᾶς συνδράμουν με διαφόρους τρόπους.

Όσοι ασχολούνται με τό ιεραποστολικόν ἔργον καί δέν κάνουν συμβιβασμούς, γνωρίζουν τίς τεράστιες δυσκολίες καί διά τοῦτο ἡ συνδρομή σας εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος, ὥστε ἡ "Ε.Κ." νά συνεχίζῃ νά κινῆται σταθερά εἰς "τούς ἐγγύς καί τούς μακράν".

Ἰδιαίτερος χαίρομεθα καί παίρνομε δύναμιν ἀπ' αὐτές τίς ψυχές που μᾶς στέλλουν κάτι περισσότερο ἀπό μιᾶ ἀπλή συνδρομή. Τούς ευχαριστοῦμε θερμότατα.

✠✠✠

"ΤΕΛΙΚΑ αὐτοί οἱ Τούρκοι εἶναι μεγάλος λαός. Τί φοβερό τζαμί αὐτό τό 'Αγία Σοφία'!!!

Τά λόγια αὐτά τ' ἄκουσε Ἑλληνίδα, ἀπό Ἀμερικανίδες τουρίστριες, που ἐπέστρεφαν ἀεροπορικῶς εἰς τήν πατρίδα τους, πρίν "μετατραπεῖ σέ τζαμί ἡ Ἁγία Σοφία.

Τήν μετατροπή, ἕνας σύγχρονος Τούρκος διανοούμενος τήν χαρακτήρισε "ντροπή"! Εἶναι ὅμως ντροπή νά ἰσχυρίζονται εἰς τούς διαφόρους ἀνθρώπους, που ἔχουν παχυλὴ ἀγνοία, ὅτι ἡ Ἁγία Σοφία ἐκτίσθη ἀπό τούς Τούρκους ὡς τζαμί!!! Εἶναι ὅμως καί μεγάλη ντροπή τῶν Ἑλλήνων, που κατέχουν δημόσιες θέσεις εἰς τά θέματα τοῦ ἐξωτερικοῦ, που δέν διαφωτίζουν τήν οἰκουμένην. Τό Σεβαστό Πατριαρχεῖον μας εἶναι ἀνάγκη νά συνεργασθῇ με τίς Ἑλληνικές πρεσβείες ἀνά τόν κόσμον.

✠✠✠

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ π. Ἀνδρέας Μπονάνος ἤδη ξεχάστηκε. "Ἀπό τά ὕψη τοῦ μεγαλείου μέχρι τά βάθη τοῦ γελοίου δέν ἀπέχει παρὰ ἕνα βῆμα", ἔλεγε σχεδόν κάθε ἡμέρα ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ γράφοντος Ἄγγελος Βοῦρβαχης.

Οἱ πολλοί δέν γνωρίζομε τήν αἰτία τῆς ἐθελουσίας ἀποσηματήσεώς του. Ἀκούονται κάποιοι "ψίθυροι" ὅτι τόν προσέβαλε κάποιος "Παντελεῖμονοι Αμβρόσιος" ἰός "ἴσασι οἱ μεμνημένοι". Ὁ χρόνος θά δείξῃ.

Ἐγραφαν οἱ ἐφημερίδες παλαιότερα ὅτι ὑπάρχουν ἱερομόναχοι "ἔγγαμοι" ἀστεφάνωτοι, που περιμένουν νά ψηφισθῇ νόμος, ὥστε νά μποροῦν νά νομιμοποιήσουν τόν "γάμον" τους! Εἰς αὐτούς ὁ π. Ἀνδρέας δείχνει τόν δρόμο.

Δι' ὅλους μας εἶναι πάντοτε ἐπὶ καιρὸν τό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου "Διά τοῦτο δεῖ περισσύτερος

προσέχειν... μήποτε παραρρῶμεν". (Εβρ. Β1).

✠✠✠

"Ὡς ΠΡΟΣ τόν τρόπον μεταδόσεως τῶν Ἀχράντων μυστηρίων εἰς τούς πιστούς ἡ Ἐκκλησία σεβομένη τήν Ἱερὰν Παράδοσιν... οὐδεμίαν ἀνάγκη εὐρίσκει δι' ἀλλαγῇν τοῦ τρόπου τοῦτου καί μάλιστα ὑπό τήν πίεσιν ἐξωγενῶν παραγόντων..." (Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τήν συνεδρίασιν τῆς 25ης Ἰουνίου 2020).

Ὅμως εἰς τήν Ἀμερικὴν ἀκολουθοῦν κάποιοι τήν θεωρίαν τῆς "ἀπολυμάνσεως"!

Προσπαθοῦν δέ, ἀνεπιτυχῶς, νά μᾶς πείσουν ὅτι εἶναι ἕνα καί τό αὐτό, νά κοινωνοῦν π.χ. 70 πιστοί με 70 λαβίδες, με τό νά κοινωνοῦν 25000 πιστοί εἰς τόν Ναόν τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς Πόλεως, με 70 λαβίδες. Τό Σεπτόν Πατριαρχεῖον μας δέν εἶναι δυνατόν νά ἀναιρέσῃ τόν ἑαυτὸν Τον.

Διότι ὄντως ἡ θεωρία τῆς "ἀπολυμάνσεως" εἶναι βλάσφημος. Ἐξομοιώνει τήν θείαν Κοινωνίαν, με ἕνα ἀφέψημα καφέ, τσαϊ καί γάλακτος, εἰς τά ὅποια ἀσφαλῶς δέν θά χρησιμοποιήσωμε ὅλοι ἕνα κουτάλι ποτέ.

Τέλος θίγει τήν οὐσίαν τῆς πίστεώς μας καί οἱ ὁπαδοί τῆς ἀν ἐπιμένουν, πρέπει νά ἀφορίζωνται καί οἱ κληρικοί νά καθαρίζονται.

Διά τό ἕαν μεταδίδεται ὁ ἰός ἀπό τήν θείαν Κοινωνίαν, οἱ σκοτεινές δυνάμεις ἐνεργοῦν πολλές ἰχνηλατήσεις, μήπως φθάσουν εἰς τήν θείαν εὐχαριστίαν, ὅμως ποτέ δέν τόλμησαν νά εἰποῦν ὅτι ἀπέδειξαν ὅτι μεταδίδεται διά τοῦ Μυστηρίου καί φυσικά δέν θά μπορέσουν, λέγει ἡ πραγματική ἱστορία.

Τό θέμα αὐτό, τό διαπραγματεύεται λεπτομερῶς ἡ "Ἐν. Κίνησις", εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 190-2020 τεῦχος τῆς σελ. 98, που ὑπάρχει εἰς τό διαδύκτιο.

✠✠✠

ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ τό 1/3 τῶν παραγομένων τροφίμων καταλήγει εἰς τά σκουπίδια!!! Εἰς τήν Εὐρώπη, κάθε ἄτομο, κατά μέσον ὄρο, πετᾷ εἰς τά σκουπίδια 177 κιλά τροφίμων τό χρόνο. Εἰς τήν πατρίδα μας πετᾷ 196!!! Καί μετὰ ὁμιλοῦμε γιά φτώχεια ὑλικῶν ἀγαθῶν, καί δέν συνειδητοποιοῦμε ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος ἔχει ἑλλειμμα ἰδανικῶν καί πνευματικῶν ἀγαθῶν, που χαρίζει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας.

✠✠✠

"ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΙ κάθε βράδυ στό Θεό, λέω 4 ἢ 5 διαφορετικές προσευχές. Ἐκεῖ που ζῶ ἐγώ, κανεῖς δέν μιλά γιά τό Θεό. Δέν πιστεύω

στήν τύχη, δέν πιστεύω στά χρήματα καί στήν δύναμιν".

Τ' άνωτέρω δέν τά είπε κάποιος κληρικός ή Θεολόγος ή κάποιος θρησκόληπτος, τά είπε ό διάσημος ήθοποιός του Χόλυγουντ Μίκι Ρουρκ, πού πρωταγωνιστεί είς τήν ταινία, μέ θέμα τήν ζωήν του Αγίου Νεκταρίου, ό όποιος είς τήν δεκαετία του 80 ήτο ίδαλμα τής νεολαίας.

Τί έχου νά είπουν μερικοί δικοί μας "κουλτουριάρηδες" καί "προοδευτικοί" είς τόν "καθυστερημένον" θρησκευόμενον διάσημον ήθοποιό;

✠✠✠

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

κυρός Ίερώνυμος Α (Κοτσώνης) ήτο άντικανονικός, χουντικός κ.α. Έλεγαν πολλοί καί συνεχίζουν ακόμη μερικά "παπαγαλάκια" καί προσπαθούν, άνεπιτυχώς νά τό στηρίζουν μέ "έπιστημονικά" έπιχειρήματα.

Έάν ισχύουν τά έπιχειρήματά τους τότε κακώς τό Πατριαρχείον μας άγιοκατάταξε προσφάτως τόν Έπίσκοπον Έδέσης κυρόν Καλλίνικον, όστις ήτο έκλογή καί χειροτονία τής Άριστενιδην Συνόδου του 1967, τής όποίας προήδρευε ό μακαριστός Άρχιεπίσκοπος κυρός Ίερώνυμος Α' (Κοτσώνης). "Αϊδώς Άργείοι".

✠✠✠

ΕΣΧΑΤΩΣ κάποιον, θέλουν νά έξωραίσουν τήν ζοφεράν περίοδον τής διοικήσεως τής Εκκλησίας, πού ήτο Άρχιεπίσκοπος ό Ίωαννιδοπρόσλητος κυρός Σεραφεΐμ, τό όποιον τόν "βλέπουν" είς τό όνειρό τους μέ φωτοστέφανο (!) καί προσπαθούν ν' άποκαταστήσουν κάποιους "κραγμένους" ζώντας καί κεκοιμημένους.

Είναι δυσεξηγείτο διατί, τόσοι άξιόλογοι Ιεράρχαι, Ιερείς καί λαϊκοί θεολόγοι, άνέχονται νά άκούουν τοιαύτα "έπεα πτερόεντα" καί νά μήν έξανίστανται.

Δέν άκούουν τί λέγει είς τούς Κορινθίους ό Άπόστολος Παύλος, μέ άλλη άφορμή; "...ήδέως άνέχεσθε τών άφρόνων φρόνιμοι όντες, άνέχεσθε γάρ είς τίς ύμάς καταδουλοί, εί τίς κατεσθίει, εί τίς λαμβάνει, εί τίς έπαίρεται εί τίς ύμάς είς πρόσωπον δέρει" (Β Κορινθ. ΙΑ19-20).

Τώρα πού ό κορωνοΐός άπεκάλυψε πολλές άδυναμίες τής διοικήσεως τής Εκκλησίας

καί μάλιστα εάν προκύψη θέμα έκλογής νέου Άρχιεπισκόπου, οί ύγιείς δυνάμεις τής Εκκλησίας, είναι άνάγκη νά δράσουν σθεναρά καί ένωμένες, ώστε τό έργον τής Εκκλησίας νά εύρίσκη λιγώτερες δυσκολίες καί διά νά μήν ξαναδιαβάσωμε δημοσίευμα σάν τής "Αύριανής" τής 5-2-2008, τμήμα του όποιου άναδημοσιεύομε φωτοτυπικά.



Άνά καιρούς μάς έρωτούν διατί τά γράφετε αυτά; Άπαντούμε επαναλαμβάνοντας ό,τι γράψαμε είς τό ύπ' αριθ. 155/2012 τεύχος μας, σελ. 85

"Τά δημοσιεύομε μέ τήν έλπίδα καί τήν εύχή μήπως οί άγωνιστικά άγιοι Άρχιερείς μας καί όλες οί ύγιείς πνευματικές δυνάμεις έξεγερθούν, διότι ό νοητός Άννίβας, δέν είναι "πρό τών πυλών", αλλά έντός.

Δέν μάς διαφεύγει βεβαίως ότι ή τελική νίκη είναι μέ τόν "αϊώνιο νικητή", όστις "έξήλθεν νικών ίνα νικήση". Τό έρώτημα είναι άν έμείς είμεθα μέ τήν "παράταξιν Κυρίου".

Μήπως είμεθα "λιποτάκτες καί δειλοί, προκειμένου νά γεμίσωμε τήν κοιλίαν μας μέ τά "ξύλοκέρατα" τής κοσμικής ζωής;"

✠✠✠

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ. Είχε γραφή τό άνωτέρω σχόλιον όταν διαβάσαμε ένα περισπούδαστο κύριο άρθρο του κ. Μ. Κοττάκη, είς τήν "Εστία" τής 24-11-20, πού έχει τίτλον "ή τέλεια καιταγίδα" του όποιου άπόσπασμα δημοσιεύομε κατωτέρω, όπου έκθέτει μέ ποιούς όρους θά γίνη, όποτε γίνη, ή έκλογή Άρχιεπισκόπου Αθηνών, Άλβανίας καί Κρήτης. Χωρίς κόν ν' άναφέρη τόν μοναδικόν όρον καί τό μοναδικό κριτήριον, πού πρέπει νά ισχύη γενικώς διά τάς Άρχιερατικές έκλογάς, πολλώ δέ μάλλον διά τάς έκλογάς τών προκαθημένων Άρχιεπισκόπων, πού δέν είναι άλλο παρά τό στοιχείον τής Αγιότητος.

Διά τοϋτο θερμά παρακαλούμεν τούς

Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, πού δέν εἶναι "κότες", νά δράσουν δυναμικά καί ἐνωτικά, ὥστε νά ἐκλεγοῦν προκαθήμενοι, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρός, οἱ πῖο Ἅγιοι. Οἱ Ἅγιοι οἰκονομοῦν θεοφιλῶς καί τά τῆς Ἐκκλησίας καί τά τῆς Πατρίδος.

Μεγάλῃ εὐλογία θά εἶναι νά μή θεωρῇ οὐδεὶς τόν ἐαυτόν Του ἄξιον νά ἐκλεγῇ Ἀρχιεπίσκοπος. Νά μή ζητήσῃ οὐδεὶς ἀπὸ ἄλλων συνεπίσκοπον, ἅμμεσα ἢ ἔμμεσα νά τόν ψηφίσῃ, οὔτε νά ὑποσχεθῇ εἰς κάποιον ἔμμεσα ἢ ἅμμεσα ὅτι θά τόν ψηφίσῃ καί νά συνεδριάξουν χωρίς νά ξέρῃ οὐδεὶς τίποτε καί νά ἐκλέξουν τόν πῖο Ἅγιον χωρίς ὁ ἐκλεγῆς νά τό περιμένει καί νά μήν γνωρίζῃ ποιοί τόν ἐψηφισαν. Ἰδωμεν.

✠✠✠

Ὡστόσο ἡ νοσηλεία τους ἀπὸ τὴν ὁποία ὅλοι εὐχόμεσθε νά ἐξέλθουν ὑγιεῖς καί δριμύτεροι στοὺς θώκους τους, ἀναγκάζει τὴν Πολιτεία νά σκεφτεῖ: Τί θά συνέβαινε ἂν ἐπρεπε ἡ Κυβέρνηση νά διαχειριστεῖ στοὺς μέλλον ταυτοχρόνως ἡ διαδοχικῶς τρεῖς ἐκλογές: Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας καί Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης; Στούς καιροὺς μας οἱ ἐκλογές αὐτές δέν ἔχουν ἀμικρῶς ἐκκλησιαστικὸ ἐνδιαφέρον. Δέν ἀπαντοῦν μόνο στοὺς ἐρώτημα «Τί ἐκκλησία θέλουμε». Ἐχουν ἐνδιαφέρον ἐπιχειρηματικὸ (ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀξιοσέβαστη ἀκίνητη περιουσία στὴν ἀθηναϊκὴ ριβιέρα τῆς Βουλιαγμένης καί ἄλλαχού), ἔχουν ἐνδιαφέρον πολιτικὸ (ἀναλόγως τοῦ θρησκευτικοῦ ἰδεολογικοῦ προφίλ ἐκάστου ὑποψηφίου Προκαθημένου) καί βεβαίως ἔχουν ἐνδιαφέρον γεωπολιτικὸ. Αὐτὴν τὴν στιγμή πού μιλάμε ἔχουν κενωθεί λόγω κορωνοϊοῦ οἱ θῶκοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σερβίας καί τῆς Μητροπόλεως Μαυροβουνίου. Ἡ μάχη Ἀμερικανῶν – Ρώσων γιά τόν ἐλεγχό τους ἔχει ἤδη ἀρχίσει. Αὐτὴν τὴν στιγμή ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου πιέζεται νά ἀναγνωρίσῃ τὴν Αὐτοκέφαλη σχισματικὴ Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας κόντρα στοὺς Ρώσους μέ τοὺς ὁποίους παραδοσιακά ἔχει καλὴ σχέση. Αὐτὴν τὴν στιγμή οἱ Σκοπιανοὶ ἀρνοῦνται τὴν πρόταση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχῃ Βαρθολομαίου, μεγάλης ἡλικίας καί αὐτός, νά ἀναγνωριστοῦν ὡς Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀχρίδας καί ἐπιμένουν νά ἀναγνωριστοῦν ὡς «Μακεδονικὴ Ἐκκλησία». Ἀναφέρω τὰ παραδείγματα γιά νά σημειώσω ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν ἔχει ἔμμεση σχέση μέ τὴν γεωπολιτική. Εἶναι βαθιὰ αναμειγμένη στὴν γεωπολιτική. Ἐκ τῶν πραγμάτων. Ἐκ τοῦ ρόλου τῆς. Θέλει, δέν θέλει. Ἐάν λοιπὸν ἡ Πολιτεία εὐρισκόταν ἐνώπιον τῆς πρόκλησης νά διαχειριστεῖ τρεῖς ἐκλογές μαζί, θά βρισκόταν σύμφωνα μέ τὴν φράση ὑψηλόβαθμου κυβερνητικοῦ παράγοντα «μπροστὰ σπὴν τέλεια καταιγίδα». Μὲ ὅρους πολιτικούς, ἐκκλησιαστικούς καί γεωπολιτικούς. Στὴν Ἀλβανία πού ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἔχει ἀνακηρυχθεῖ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία, ὁ Ἀναστάσιος ἔχει ἐκφράσει τοπικὴ προτίμηση, ἀλλὰ ἄλλες ξένες δυνάμεις ἤδη κινοῦνται σὲ ἀντίθετη κατεύθυνση. Τὰ πράγματα εἶναι ρευστά.

Στὴν Ἑλλάδα, ὅποτε καί ἂν ἔρθῃ ἡ ὥρα τῆς διαδοχῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στοὺς μέλλον, τὰ διλήμματα θά εἶναι τρία: ὑπερσυντηρητικὸς ἢ φιλελεύθερος ἐκκλησιαστικῶς;

✠✠✠

... Κάποιοι ὑποψήφιοι κληρικοί, ἀδυνατώντας νά βροῦν μιὰ κοπέλα νά παντρευτοῦν, λόγω τῆς κοινωνικῆς ἀνυποληψίας τοῦ κλήρου καί τῶν συμπαράμαρτοῦντων (ἀμφίεση ἱερέα, καθημερινότητά του, ἐξάρτησή ἀπὸ τὴν διοίκηση) "ἀποφασίζουν" νά γίνουν... ἀρχιμανδριτές!

Επιπολαιότητα, ἀριβισμός εἶναι τὰ συνήθη "κατορθώματα"... ἀρετῶν καί τὰ γεννήματα "συνέσεως" αὐτῆς τῆς ἀφύσικης κατάστασης. "Παραλλήλως στὸν σύγχρονο κόσμο μας, ὅπου τό σέξ ἔχει μεγάλη σημασία, πολλοὶ ἄνθρωποι πού ἀγκάλιασαν τὴν Ἱερωσύνη σὲ μιὰ πολὺ τρυφερὴ ἡλικία, δέν μποροῦν πλέον νά τὴν ἀντέξουν".

Ὁ νεαρὸς μόνις χειροτονηθεὶς ἀρχιμανδριτῆς (τίτλος καί αὐτός; Τραγελαφικός! Δηλαδὴ ἀρχηγὸς μάντρας μοναχῶν (...;) ἀνύπαρκτης... "ἔρημα μαντριά, λύκους γεμᾶτα") προηγείται πάντων στὶς ἀκολουθίες! Ἐκτός καί ἂν "πέσει πάνω" σὲ ἄλλον παλαιότερο ἀρχιμανδριτῆ! Πα ρωδιες, πού εἶναι τραγωδιές! Σεβάσμιοι κληρικοὶ λευκανθέντες στὴ διακονία τοῦ Χριστοῦ, πρέπει κατὰ τὴν... τάξη (...μεγίστη ἀταξία εἶναι) νά ἀκολουθοῦν ἕνα κομψευμένο ἀνόητο νεανία. Καί οἱ ἀρχιερεῖς, ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης τους ἐν ὑψηλοῖς, νά βλέπουν αὐτὴ τὴν ἀσέβεια καί ἀγένεια συμπαθοῦντες πρὸς τὴν... γενιά τους!

Καί μέσα σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπαράδεκτα νά ἀκούμε, ὅχι κάποιον ἅγιο, ἀλλὰ τόν Βράχο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔστησε ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησία Του, νά φωνάζει σὲ ὅλους: "Τοὺς πρεσβυτέρους σᾶς παρακαλῶ ἐγὼ ὁ συμπρεσβύτερος καί μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ μέτοχος ἐπίσης στὴ δόξα πού μέλλει νά φαναρωθεῖ: Ποιμαίνετε τό ποίμνιο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι στὴ δικαιοδοσία σας, ἀσκώντας τὴν διαποίμανση ὅχι ἀναγκαστικῶς (σάν ἀγγαρεία), ἀλλὰ προθύμως οὔτε αἰσχροκερδῶς, ἀλλ' ἀνιδιοτελῶς οὔτε ὡς καταδυναστευτές ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔλαχαν σὲ σᾶς ὡς κληροί, ἀλλὰ συμπεριφερόμενοι ὡς ὅμοιοι πρὸς τό ποίμνιο, Καί ὅταν φανερωθεῖ ὁ Ἀρχιποιμὴν, θά λάβετε τό ἀμάραντινο στεφάνι τῆς δόξης" (Α' Πέτρ. 1-4).

Ἀν ἕνας κληρικὸς δέν περιμένει στὴ ζωὴ του τὸν τελευταῖο στίχο αὐτοῦ τοῦ κομματιοῦ, γιατί νά γίνεῖ παπᾶς;

Περιστατικὰ σάν τοῦ προσφάτως ἀποσηματισθέντος θέτουν ἐρωτήματα...

π. Θεοδόσιος Μαρτζοῦχος
Πρέβεζα

Σημ. Ε.Κ. Τό ἀνωτέρω κείμενο ἐδημοσιεύθη εἰς τό ὑπ' ἀρίθ. 667 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ "Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς" τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2020.

ΠΙΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΒΑΣΕΙΣ

Τί ζητᾷ ὁ νεογέννητος Χριστός;

"Υἱέ δός μοι σοῖν καρδίαν" (Παρ. ΚΓ26) Ἡ φράσις αὐτὴ τὰ λέγει ὅλα. Ὅμως θὰ προσπαθήσωμε νὰ γράψωμε λίγα λόγια ἀλλὰ μὲ κάποια λεπτομέρεια.

- "Υἱέ δός μοι σοῖν καρδίαν".

- Κύριε δὲν ὑπάρχει κανένας βαπτισμένος χριστιανός, ποῦ νὰ μὴν θέλῃ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν καρδιά του.

- "Υἱέ θέλω ὁλόκληρῃ τὴν καρδιά σου. Ἡ καρδιά σου εἶναι μία, ἀπλή καὶ ἀδιαίρετη, δὲν τεμαχίζεται. Ἐχεις μία καὶ μόνῃ προαίρεσιν, ἡ ὁποία δὲν ἡμπορεῖ νὰ δουλεῖ "δυσὶ κυρίοις" (Λουκ. ΙΣΤ13).

- Γνωρίζεις Κύριε πόσο Σ' ἀγαπῶ. Ἐλα πάρε τὴν καρδιά μου. Ἐλα νὰ κατοικήσῃς μέσα μου.

- Μέσα στὴν καρδιά σου βλέπω ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα κι ἔχουν καταλάβῃ ὅλον τὸ "τόπον" (Λουκ. Β7) τοῦ καταλύματός της καὶ δὲν ὑπάρχει "τόπος" νὰ γεννηθῇ ὁ Υἱός Μου καὶ νὰ ἀναγεννηθῇ ἡ καρδιά Σου.

- Κύριε νοιώθω "ἐν τοῖς μελέσιν μου, ἔτερον νόμον" *Ρωμ. Ζ23) ποῦ μέ κρατᾷ δεμένον μέ τὰ τοῦ κόσμου τερπνᾶ. Σὲ ἱκετεύω ἔλα, ἀνοίξε τὴν θύραν τῆς καρδίας μου. Βίασέ την καὶ ἀρχίσε τὸ ἔργον τῆς καθάρσεώς της.

- Ἐγὼ δὲν βιάζω καμιά ψυχή, ὁ ἀρχαῖκακος διάβολος "ἐβίασε καὶ βιάζει ἀβιάστως" τὸν ἄνθρωπον. Ἐγὼ "ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν καὶ εἰσελεύσονται πρὸς αὐτόν καὶ δεῖνῃσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτός μετ' ἐμοῦ". (Ἀποκ. Γ20).

- "Κύριε Σὺ... οἶδας ὅτι φιλῶ Σε" (Ιωαν. ΚΑ17)

- "Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με, ὁ δὲ ἀγαπῶν Με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς Μου καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμμαντόν.

... ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ Πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτόν καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν". (Θά κατοικήσωμε μονίμως εἰς αὐτόν) (Ἰωάν ΙΔ21 καὶ 23).

-

"Κύριε γνώρισόν μοι ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι" (Ψαλμ. ΡΜΒ8)

- "Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ" (Ιωαν. ΙΔ6)

- Κύριε "τό μέν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής"

(ΚΕΤ 41)

Οἱ ἀκούσιες ἁμαρτίες μου καὶ ὁ μισόκαλλος διάβολος γίνονται αἰτίες καὶ ἀφορμές νὰ παίρνω ἁμαρτωλὰ μονοπάτια ποῦ ὁδηγοῦν εἰς τὸν "ἀθάνατον θάνατον" μακρυνὰ ἀπὸ Ἑσένα, μέσα στό λαβύρινθο τοῦ κόσμου "τοῦ αἰῶνος τούτου". (2 Κορ. Δ4) διὰ τοῦτο "τὴν δεξιὰ Σου γνώρισόν καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ" (ψαλμ ΠΘ' 12).

- Δὲν ἔπαυσα ποτὲ νὰ στέλνω εἰς τὴν γῆν "δείκτες πορείας" πρὸς Ἑμέ καὶ οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι, ὅχι μόνον δὲν ἔλαβαν καὶ δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τίς ὑποδείξεις Των, ἀλλὰ καὶ τοὺς πῖο πολλοὺς τοὺς ἐθανάτωσαν μέ σκληρὸ τρόπο.

- Κύριε "πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει" (Ἐφεσ. Β4) "ἐλέησον με... κατὰ μέγα ἔλεός Σου" (ψαλ. Ν1) Καὶ "οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τί ἀγαθόν ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρισμούς σου οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς" (καθηγιαστικὴ εὐχή τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου) διότι "σοὶ μόνον λατρεύομεν, σοὶ μόνον ἁμαρτάνομεν", Σὲ παρακαλοῦμε νὰ μὴν στερηθοῦμε τῆς Χάριτός Σου.

- "Ἐπεφάνη ἡ Χάρις... ἡ σωτήριος πάσις ἀνθρώποις" (Τιτ. Β11) "ἡ Χάρις δι' Ἰησοῦν Χριστοῦ", ὅμως "μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς" (2 Κορ. Στ1) ποῦ διαχέεται πλουσίως εἰς τοὺς πιστούς, διὰ τῶν μυστηρίων τῆς "Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας" μου, ὅπως τὴν παρέδωσαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὴν διατήρησαν οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ τὴν διατηροῦν οἱ ἅγιοι ζῶντες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μου.

- Ὑστερα ἀπ' αὐτόν τὸν ἀληθινὸν διαχρονικὸν διάλογον τῶν πιστῶν, ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τὴν ἐνανθρώπισιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, φαίνεται καθαρά ὅτι ὁ νεογέννητος Χριστὸς ζητᾷ νὰ συντρίψωμε τὸ ἀρρωστημένο Ἐγὼ μας καὶ ταπεινὰ ν' ἀνοίξωμε τὴν καρδιά μας καὶ νὰ τὴν καθάρίσωμε "ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος" (2 Κορ. Ζ1) καὶ νὰ ἀφήσωμε τὴν θείαν Χάριν νὰ δράσῃ μέσα μας καὶ νὰ φέρῃ τὴν "καλὴν ἀλλοίωσιν".

- Ἡ συντριβὴ τοῦ ΕΓΩ δὲν εἶναι εὐκολὸς ὑπόθεσις. Εἶναι δῶρον τῆς παντοδυνάμου Θείας χάριτος. Ἡ χάρις ὅμως ἔχει μιά "ἀδυναμία". Δὲν δρᾷ καθόλου ὅταν ὁ κακοπροαίρετος ἄνθρωπος δὲν θέλῃ νὰ

συνεργασθῇ μαζί της. Δέν παραβιάζει τήν ἐλευθέραν βούλησιν τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

Ὁ θεός ὁμιλεῖ εἰς τήν καρδιά κάθε ἀνθρώπου μέ ἕναν "μυστικόν" τρόπον καί πρέπει νά δίδωμε πολλήν προσοχήν εἰς τά σκιρτήματα τῆς καρδιάς.

- Ὅσοι ἀγαποῦν τόν Θεόν πραγματικά καί θέλουν νά τόν εὐχαριστήσουν δέν εἶναι δύσκολον ν' ἀκούσουν τήν φωνήν Του. Όταν ἡ καρδιά ἐνσυνείδητα ἀσχοληθῇ περισσότερον ἀπ' ὅσο εἶναι ἀναγκαῖο μέ τά τοῦ κόσμου τερπνά, ὅπως εἶναι οἱ ἁμαρτωλές διασκεδάσεις, οἱ ἀνωφελεῖς καί ἀχρηστες περιέργειαι καί φιλοσοφίαι κ.ά. δημιουργοῦν καταστάσεις οἱ ὁποῖαι καθιστοῦν τήν καρδιά ἀδύναμη ν' ἀκούσῃ τήν φωνήν τοῦ Θεοῦ καί νά δεχθῇ τήν ἐνέργειαν τῆς θείας Χάριτος.

- Τά καθήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός μας, τῆς οἰκογενείας μας, οἱ ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς μας καί ὅλοι οἱ δεσμοί ποῦ ἐπέβαλεν ἡ θεία Πρόνοια, δέν ἐμποδίζουν κατ' ἀνάγκην τήν καρδιά μας ν' ἀκούῃ τήν φωνήν τοῦ Θεοῦ καί νά παρακολουθοῦμε τίς κινήσεις της. Ἡ περισυλλογή μας, μέσα εἰς τόν θόρυβον τῶν ἐξωτερικῶν καθηκόντων, εἶναι θέμα Χάριτος, καλῆς προαιρέσεως, ἐλευθέρας θελήσεως, συνεχῶς ἀσκήσεως καί ὑπακοῆς εἰς τόν πνευματέμφορον καθοδηγητήν μας, λειτουργόν τοῦ μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης.

- Ὁ Θεός δίνει τήν χάριν Του ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ψυχῆς μας. Ἄλλη εἶναι ἡ χάρις εἰς τοὺς ἀρχαρίους καί ἄλλη εἰς τοὺς προοδευμένους.

- Ὅμως ὅταν ὁ ἀνθρώπος ἀνταποκρίνεται εἰς τήν θείαν χάριν θεοφιλῶς, ὅποια καί ἐάν εἶναι, λαμβάνει τήν αὐτὴν εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ.

- Ὁ Χριστός μᾶς θέλει δραστηρίους, σύμφωνα μέ τό θέλημά Του. Νά χαίρωμεθα καί νά ἀξιοποιοῦμε τὰ δῶρα τῆς χάριτός Του πρὸς ὠφελειά μας καί πρὸς τό συμφέρον τῶν ἀδελφῶν μας καί νά μὴ ζητοῦμε περισσότερα ἢ ὑψηλότερες διακονίες, διότι εἶναι δυνατόν νά μὴ δυνάμεθα ν' ἀνταποκριθῶμε θεοφιλῶς νά κατακριθῶμε.

- Ὁ Θεός ἀπαιτεῖ ἀπὸ κάθε ψυχῆ νά δέχεται μέ ὑπομονή καί ἐγκαρτέρησιν ὅλα τὰ γεγονότα ποῦ προέρχονται ἀπὸ ἐξωτερικοῦς παράγοντας ἢ ἀπὸ τήν θέλησιν ἄλλων, διότι εἶναι μέσα εἰς τό σχέδιον τῆς πανσόφου προνοίας Του καί "οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν" (Ρωμ. Η28) καί "ἐπὶ τό συμφέρον, εἰς τό μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος". (Εβρ. ΙΒ10).

- Ὁ Θεός ζητᾷ νά ἐκτελοῦμε τὰ καθήκοντά μας

μέ προθυμία καί ζήλον καί εἰς τίς ἀγιώτερες ἐπιχειρήσεις καί προσπάθειαι καί νά χρησιμοποιοῦμε ὅλας τὰς δυνάμεις μας καί ὅλα τὰ μέσα ποῦ ἔχομε εἰς τήν διάθεσίν μας. Δέν μᾶς ζητᾷ ὅμως νά ἔχομε πάντα ἐπιτυχίαν, διότι ἡ καλὴ προαίρεσις καί συστηματικὴ προσπάθεια καί ἐργασία εἶναι δική μας, τό ἀποτέλεσμα "οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεούντος Θεοῦ" (Ρω. Θ16).

- Ὁ Θεός δέν εὐχαριστεῖται ἀπὸ τὴν αἰσθηματολογικὴν θρησκευτικότητα ἢ τὰς θερμὰς θρησκευτικὰς συγκινήσεις, ποῦ εἶναι παροδικές καί φευγαλέες καί δίδουν τροφήν εἰς τήν φιλαντία μας.

- Ὅταν δέ κάποιος ποῦ προσεύχεται καί κοινωνεῖ ἀγωνιστικά, αἰσθάνεται πνευματικὴν ξηρασίαν, ἀλλὰ μένει εὐχαριστημένος ὁ καθοδηγητὴς λειτουργός, νά μὴν ἀπογοητευθεῖ, ὁ Θεός ζητᾷ νά συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα του καί οἱ πνευματικὲς ἀσκήσεις του, θά φέρουν πνευματικούς καρπούς, ποῦ δέν θά τρέφουν τήν φίλαντον ἀλαζονίαν του.

Ἐπίσης ὁ Θεός δέν ζητᾷ νά ἐλέγχωμε ἀπολύτως τήν φαντασίαν μας. Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον. Ζητᾷ νά ἀντιστεκώμεθα σθεναρά καί συνεχῶς νά ἀπορρίπτωμε τοὺς "δεινούς λογισμούς" καί νά ζητῶμε ἀπὸ τόν Θεόν νά μᾶς ἀπαλλάσῃ ἀπὸ αὐτὸν τόν πειρασμόν. Ἐάν ὅμως ἀκούσωμεν ὡς ὁ Παῦλος "ἄρκει σοι ἡ χάρις μου" (2 Κορ. ΙΒ9) χρειάζεται με ἡρεμίαν ν' ἀντιστεκώμεθα εἰς τίς ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ, χρησιμοποιώντας ὅλα τὰ πνευματικά ὄπλα ποῦ διαθέτει ἡ Ἐκκλησία μας.

- Ὁ Θεός ζητᾷ νά ἀγωνιζώμεθα διὰ τήν ἀπόκτησιν καί διατήρησιν τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἡ ὁποία δέν ταυτίζεται μόνον μέ τήν πέραν τοῦ τάφου ζωήν, ἀλλὰ ἀρχίζει ἀπὸ τήν παροῦσαν φάσιν τῆς ζωῆς.

Ἡ αἰώνιος ζωὴ δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ "ἀγνωστος γνῶσις" τοῦ Θεοῦ, ὅπως μᾶς διαβεβαίει ὁ Κύριος μας λέγοντας: "Αὕτη δέ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γνῶσκωσί σε τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν καί ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν" (Ἰωαν. ΙΖ3).

Τέλος εἶναι ἀνάγκη νά κατανοήσωμε ἅπαντες, οἱ κληρικοὶ ὅλων τῶν βαθμίδων καί οἱ λαϊκοὶ πάσης ἡλικίας, μορφώσεως καί τάξεως, ὅτι διὰ τήν κάθαρσιν τῆς καρδιάς, ἔχομε ἀνάγκη νά μετέχωμε εἰς τό μυστήριον τῆς μετανοίας τακτικά καί συνειδητά καί νά μᾶς γίνῃ τρόπος ζωῆς καί εἶναι "ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ", διὰ τήν σωστή προετοιμασία διὰ τήν συμμετοχήν μας εἰς τό ζωοπάροχο μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ποῦ εἶναι ὁ μοναδικὸς τρόπος θεώσεως καί ἐνώσεως ἡ μᾶλλον ταυτίσεως μέ τό Νήπιον τῆς Βηθλεέμ.

Περιεχόμενα

- Τεύχος 181. Οί βολεμένοι. Παγκοσμιοποιήσις. "Καμώματα" παραιτηθέντος Επισκόπου. Προβληματικές εκλογές Επισκόπων. Εφύες σχέδιον Μητροπολίτου. Ανάγκη ἀναγεννήσεως τῆς Ἑνορίας. Ἀσέβεια ὑπουργῶν. Εἰς ἐπήκοον. "Συναγερμός" ποίημα. Ὁ ἐσταυρωμένος.

- Τεύχος 182. "Οὐκ ἀφήσω ὀφανούς. Τό καλοκαίρι. Λειτουργική ἀταξία. Θρησκευτικός τουρισμός. Τιμητική προσκύνησις εἰκόνων καί Λειψάνων Ἀγίων. Ἐπίτροποι. Ἡ κυβέρνησις περιφρονεῖ τήν Ἱεραρχίαν. Ὁμορφὴ ζωῇ. Ἀνοιχτή ἐπιστολή πρὸς τόν Σεβ. Μητρ. Πατρῶν.

- Τεύχος 183. ΣεραφειμειοΧριστουΙωαννίδειον ἄγος. Σαρκικὸ φρόνημα. Εἴμεθα ἐπισκοποκεντρικοί. Ὁ Πατριάρχης μας συκοφαντεῖται. Εἴμεθα ὑπεύθυνοι χριστιανοί; Τό περιοδικό μας εἶναι καρπός... Τό λέμε πρόσωπο, πρὸς πρόσωπο. Οἱ μὴ διανοοῦμενοι. Τρία πράγματα τῆς ζωῆς. Οἱ πεταμένοι σταυροί.

- Τεύχος 184. Εἰς ἐπήκοον. Χριστοῦγεννα ἡ μητρόπολις τῶν ἑορτῶν. Ἡ μεγάλη προσέλευσις πιστῶν εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων. Νά συνεχισθῇ ὁ διάλογος μὲ τὴν Πολιτείαν. Κάτι πρέπει ν' ἀλλάξῃ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅχι χωρισμός πολιτείας καί Ἐκκλησίας. Ὁ Καίσαρ εἶναι ἐπικίνδυνος. Οἱ νεοέλληνες παρασύρονται ἀπὸ τοὺς πολιτικούς εὐκολα.

- Τεύχος 185. Ἡ λύσις τοῦ Δημογραφικοῦ προβλήματος. Εὐχαριστοῦμεν. Τά ἱμια. Εἰς ἐπήκοον. Τά ὀνομαστήρια τῶν Επισκόπων. Ὁ Μακαριώτατος ἤπιε τό νερό τῆς λησμονιάς. Αἰσιόδοξο γεγονός. Κρίσις διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν Ἐφημερίων. Πολλή δειλία. Ὁ σεβασμ. Ἀμβρόσιος διὰ τὴν ὁμοφυλοφυλίαν. Ὁ πειρασμός. Ποίημα. Τριφερός διάλογος, ἀνθρώπου καί Θεοῦ.

- Τεύχος 186. Πληγωμένη Ἱεραρχία. Οἱ διακοπές. Χωριό πού δέν καπνίζει κανέναν! Τό Ἅγιον Φῶς. Θρησκευτικός τουρισμός. Τά κατηχητικά. Πατριάρχης - Ἀρχιεπίσκοπος Ἑλλάδος. Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί ἀγάπη τοῦ ΕΓΩ. Ὁ χριστιανισμός διώκεται διεθνῶς. Τά κόμματα καί ἡ ἀλήθεια. Πορνογραφία εἶναι κίνδυνος διὰ τὴν δημόσια ὑγείαν. Μαθήματα

Ἑλληνικῶν εἰς τὴν Ρωσία. Κενές ἐφημεριακές θέσεις. Γιορτὴ γιὰ τὰ παιδιὰ. Εὐτυχισμένο σπίτι. Ἐνα χριστιανικὸ εὐρωπαϊκὸ "Ἰράν". Γιατί δέν θέλουν ἐμπειρία καί ἀποψη. Βρές τὴν ψυχὴ σου. Ποίημα. Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων.

- Τεύχος 187. Ἐκκλησία καί Μασονία. Ὁ ὄρκος τῆς Κεβρνήσεως. Ὁ Πρωθυπουργός καί τό τάμα. Ὅριον ἡλικίας τῶν Επισκόπων. Ζωντανή Ἑνορία. Ὁ ἱερεὺς σήμερα. Ἱερατικὰ Συνέδρια. Ἄν τραυματίσεις γάτο... Εἰς μνημόσυνον τοῦ Σεβ. λαρίσης κυροῦ Θεολόγου. Παραλογισμός!

- Τεύχος 188. Σκέψεις εἰς το μυστήριον τῶν Χριστουγέννων. Τά δῶρα τοῦ Νηπίου. Ποίημα. Τά "φιλέτα" τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Χριστοῦγεννα - Ρεβεγιόν. Θά "βαρεθοῦν" γράφοντας. Τό τάμα. Ὅταν "ξυπνήσῃ" ὁ Θεός! Οἱ Ἀρχιερατικές ἐκλογές. Ἐκλογὴ Ἀρχιερέων. Μπροστά στὴ Φάτνη.

- Τεύχος 189. Ἀνοιχτὴ ἐπιστολή εἰς τόν κ. Μητσotάκη. Ἡ δσκησις. Διατί τόσα διαζύγια; Τό τριώδιον. Ὁ Ναός τῆς Ἑνορίας εἶναι τό σπίτι μας. Ἡ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Οἱ ἐπίτροποι. Τό δημογραφικὸ πρόβλημα. Σκόρπια Μαργαρυτάρια. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τό μέγα μυστήριον. Ἀναστάσιμο φῶς Ποίημα.

- Τεύχος 190. Ὑπόαρχει ἔλλειμα πνευματικότητος εἰς τὴν διοίκησιν Πολιτείας καί Ἐκκλησίας. Ὁ Κορωνοῖός. Τὴν γεννητήσιον λειτουργίαν θέλουν νά διδάξουν. Λάθος ἀλληλογραφία. Τό πικρὸ ψωμί τῶν Επισκόπων. Ὁ Κορωνοῖός εἰς τὴν Σουηδίαν. Τρελό ἄκουσμα. Ἐνα αἶνιγμα - ἡ γεννητήσιος σχέσις. Κορωνοῖός καί Θεία Κοινωνία.

Χριστουγεννιάτικο μήνυμα

Ένα "μυστήριο ξένον ὄρω" καί ἐξίσταμαι
καί μέ τόν νοῦν μου δέν δύναμαι
νά εἰσχωρήσω βαθιά στήν οὐσία.

Μέσ' στήν σπηλιά, διακρίνω ἀδύναμο βρέφος, νά λάμπη ἀπό θεϊκή παρουσία,



κείμενον μέσα εἰς φάτνη ἀλόγων,
πού ταπεινῶν καί πλουσίων ἐγέμισε δώρων.
Μήνυμα δόξης, χαρούμενος ὕμνους ἀκούω ἀγγέλων,
πού πλημμυρίζουν χαρά τίς ψυχές καί καρδιές λυτρωμένων.

Ἄρχισε τώρα νά σβύνεται Ἐδᾶς τό λάθος.
Μέσα στήν Φάτνη ἀρχίζει νά φεύγει θανάτου τό ἄχθος.
Κρᾶμα Ὑιοῦ τοῦ Θεοῦ καί ἀνθρώπινης φύσεως ἐγίνες ὦ Λατρευντέ,
γιά νά μᾶς σώσης ἀπ' ὅλα "τά πάθη" μικρέ" μου Χριστέ.

Ὅμως σιγά ψιθυρίζουν καί λόγια σοφίας μᾶς λέγουν τοῦ βρέφους τά χεῖλη.
Ἀνθρώπε, χριστουγεννιάτικο φῶς καί χαρούμενο χρόνο, θά βρῆς στό ἀπλό
καί "λευκό" πετραχείλι

Τότε, θά βρῆς τήν χαρά τῆς ζωῆς εἰς τό θεῖο Ποτήρι.
Τότε, οἱ Ἄγγελοι, ὅλοι οἱ Ἅγιοι, ὅλης τῆς γῆς μας, θά χαίρωνται τό πανηγόρι.

(Γεουργός) 25-11-19

XX

Περιεχόμενα

Συνέχεια ἐκ τῆς προηγούμενης σελίδος

"Διαγνώμη" διὰ τοὺς "12".

- Τεῦχος 191. Τό "κουκούλωμα" θριαμβεύει; Ὁ Σταυρός ὁ πῖο ὀφέλιμος δρόμος.
Δέν ὑπάρχει ἐνότητα εἰς τήν Ἑνορίαν. Ἡ Ἁγία Σοφία. Ἱερεῖς ψυχοσθενεῖς. Οἱ ἀριστεροί
ἀρχισαν νά θρησκεύουν; Ὁ Ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορίτης. "Νά ἐνδιαφέρεσθαι διὰ τά
κοσμικά πράγματα τῆς πατρίδος. Ὅριο ἡλικίας διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς. Τί νόημα ἔχει ἡ ζωή;
Τί προηγείται; Ἐξομολόγησις. Ποίημα. Ὁ διωγμός. Πρός προβληματισμόν.

- Τεῦχος 192. Χρειάζεται σήμερα ὁ Σωτήρ Χριστός; Γίνονται ἀγαμποὶ κληρικοὶ
κάποιοι, ἐπειδὴ δέν βρίσκουν κοπέλα, γιά σύζυγο. Ἡ Ἁγία Σοφία ἐκτίσθη γιά Τζαμί!
Ὁ π. Ἀνδρέας Μπονάνος. Ἡ θεωρία τῆς "ἀπολημάνσεως". Τά τρόφιμα στά σκουπίδια. Ὁ
Ἅγιος Καλλίνικος Εἰπίσκοπος Εἰδέσεως εἶναι ἀντικανονικός; Εἰσπράττουν τοὺς κραγμένους.
Οἱ σθεναρές ἐπεμβάσεις τῶν πολιτικῶν διὰ τήν ἐκλογή τῶν προκαθημένων τῶν ὀρθοδόξων
Εκκλησιῶν καί τό καθῆκον τῶν Ἀρχιερέων. Πνευματικές ἀναβάσεις. Τί ζητᾷ τό Νήπιον

Ὁ σεβαστός μας, π. Παναγιώτης Μεντζᾶς, δέχεται κάθε Δευτέρα 6-7 μ.μ. εἰς τό "Πνευματικόν
Κέντρον" μας καί ἀπαντᾷ "τό κατὰ δύναμιν" εἰς τά τηλεφωνήματά σας.

XX



ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: "ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ". ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΝΤΖΑΣ, ΕΚΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΣΠ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε., ΑΛ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 116, ΤΗΛ. 2610 337,639. ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 10
ΕΥΡΩ - ΕΠΙΤΑΓΑΙ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 129 - ΠΑΤΡΑΙ, 262 25,
ΤΗΛ. 2610 276.731 FAX: 2610 277.015, Α.Φ.Μ. 099235662, Α' ΠΑΤΡΩΝ. Ηλεκ. Διευθ. www.enoriaki-kinesis.gr,
Ηλεκ. Ταχ. patera.mentza@gmail.com